

[Jens Hansen.]

finder jeg det naturligt, at dispensationsretten gives til de lokale myndigheder, altså det lokale politi. Hvad angår koncerter og teaterforestillinger af højere art, for hvilke der i henhold til gældende lovgivning kan gives dispensation, så at de kan begynde kl. 14, hilser jeg med glæde den klarhed, justitsministerens forslag skaber. Man bliver nu fri for at foretage en sondring mellem, hvilke koncerter og teaterforestillinger der er af højere art og hvilke ikke, og det har vel også undertiden været svært at træffe det rette skøn.

Den væsentligste ændring er biografernes tilladelse til at give forestillinger fra kl. 14, noget, som jeg forstår har vakt nogen opmærksomhed i visse kredse. Kravet er nogle år gammelt og er stillet af Fællesrepræsentationen for Danmarks Biografteatre. Hvis en brancheforening stiller et krav om ændring af lovgivningen, skal man efter min mening ikke følge dette for brancheforeningens skyld, men hvis kravet harmonerer med borgernes ønsker i almindelighed, bør man tage skyldigt hensyn hertil, og lovgivningsmagten kan ikke lukke øjnene for spørgsmålet.

Det fremgår af lovforslagets bemærkninger, at den overvejende del af landets biskopper vel forstår kravet fra biograf-ejerne og erkender, at meget taler for en ændring af loven, men biskopperne hævder, at biografforestillinger kl. 14 vil kollidere med søndagsskoler og børnegudstjenester, hvilket de anser for at være uheldigt. Det er min opfattelse, at de børn, som ønsker at komme i søndagsskoler og til børnegudstjeneste, og de forældre, som ønsker at sende deres børn derhen, nok alligevel skal finde udveje herfor. Dertil må føjes, at en helligdagslovgivning efter min mening ikke kan lovgive for, hvornår børnegudstjenester og søndagsskoler finder sted. Det primære må være, at gudstjenesten ikke forstyrres.

Jeg forstår biskoppernes indvending således, at man ad kompromissets vej, selv om argumentationen er svag, vil forsøge overfor kirkefolket at præcisere, at man ikke frivilligt, uden sværds slag, vil afgive to timer af helligdagsfreden til biografforestillinger, og det foreslås kun at afgive en time. Der er imidlertid efter min mening intet bid i det sværd, biskopperne fører i

denne sag. Alene det, at biskopperne tilbyder at afgive en time, tyder på erkendelse af, at helligdagen, fredagen, hviledagen, hvad man nu vil kalde den, uden tvang eller tryk af nogen art af den enkelte borger kan anvendes til, hvad han selv vil, og det er efter min mening helt i pagt med vor tid. Jeg tror også, kirken vil gavne sig selv mest ved at vise den størst mulige tolerance for, hvorledes borgerne vil tilbringe deres fritid og helligdag.

Justitsministeriet anser det ikke for saglig forsvarligt fortsat at opretholde forskelsbehandling af teatre og biografer, idet der for teatrene har været dispensationsbestemmelser, hvorimod biograferne har været underkastet kategoriske forbud. Jeg er enig med ministeriet heri, og jeg anser det for helt urimeligt, hvis nogen vil påstå, at biografforestillinger forstyrrer kirkefreden. Men må jeg samtidig tilføje som et forældresynspunkt, at det kan for forældre være betydelig mere tiltalende, at børnene kommer i biografen til en tidlig eftermiddagsforestilling og på tilbagevejen fra biografen kan gå på gader og veje, mens det er lyst, fremfor at børnene skal afsted til sene eftermiddagsforestillinger og færdes ude på mørke gader og veje. Og et enkelt synspunkt mere: det kan jo være, at søndagsfreden i de små hjem — jeg tænker på de små lejligheder — lettere vil komme, hvis man har lejlighed til at sende børnene afsted til den tidlige eftermiddagsforestilling i biografen.

Jeg vil gerne slutte med at citere, hvad biskopperne skriver i deres svar — det er optrykt i lovforslagets bemærkninger —:

„Få, men faste bestemmelser vil dog være at foretrække for mere omfattende forbud med flere anledninger til omgåelse eller til ansøgning om dispensation.“

Her er jeg enig med biskopperne. Jeg har den opfattelse, at den ændring, den højtærede justitsminister har foreslået, er udtryk for en større enkelhed, og jeg anbefaler lovforslaget til en hurtig og velvillig behandling.

Foged: Det vil måske være naturligt at stille det spørgsmål: Hvorfor har vi en helligdagslov? Svaret vil være: fordi store dele af vort folk endnu tillægger det værdi, at helligdagsfreden nyder en vis beskyt-